

Forfatter: Aarestrup, Emil

Titel: KYS OG ANELSE.

Citation: Aarestrup, Emil: "KYS OG ANELSE.", i Aarestrup, Emil: *Emil Aarestrups samlede skrifter*, udg. af Hans Brix ; Palle Raunkjær , C. A. Reitzel, 1976, s.141. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-aare01val-shoot-workid69405.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Emil Aarestrups samlede skrifter

KYS OG ANELSE.

I

Gjerne jeg i stille Drømme
Ved din Arm, o Yngling, vandrer;
Slynger jo et venligt Baand sig
Himmelblaat tidt om Quitaren.
Men hvorfor de dunkle Veie?
Hvorfor gjennem Kirkegangen
I den kjøle Aftenskumring,
Langs de mørke Lindestammer,
Hvor de sorte Kors paa Sneen
Minde sørgende om Graven?

II

Rosentræ paa stille Gravhøi
Venner tidt med Taarer plante;
Her en Krands af faure Urter
Lægger jeg paa Marmorpladen,
Og vi bede vil de Døde
Hæve Bøn fra Himmelhallen,
Mere nær Alnaadens Trone,
For mit Hjerte, for min Dame
Og det kjære Baand, som slynger
Himmelblaat sig om Quitaren.

III

Dødningoffret sagte aander
Blomsterlivet ud paa Graven
Bævende i kolde Natduft.
Seer du Maanen, o min Sanger,
Som et venligt Christushoved
I de bløde Skyers Arme?
142 Seer du Taagen, sølvervinget,
Til et Englechor gestaltet?
For dit Hjerte, for din Elsk te
Toner Bøn i Himmelhallen.

IV

Rosenduft fra Citherbunden!
Sangens Aander drømme saligt!
O det arme Hjerter bæver,
Søger efter Elskovs Favntag.
Phantasiens Vinger zittre
Som af stille, himmelsk Anen. -
Ømt sit Nectarbryst at kysse
Rosen Bien jo tillader:
O tør ei min Læbe møde,
Rose, dine søde Blade?

V

Høit fraoven, høit fra Himlen
Straalen i mit Hjerter falder;
Ja, jeg staaer, en from Præstinde,
Ved det klare Elskovs-Alter,
Trykker hellig mine Læber
Paa din Mund, du kjære Sanger!
Offret varsler, Graven smiler,
Aander ned fra Himlen tale:
Stille, stille! til din Elskte
Gløder Kysset gennem Flammen.